

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

12. oktoober 2016 *

Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Artikli 6 punkt 3 — Mõiste „vastuhagi“ — Alusetul rikastumisel põhinev nõue — Tühistatud lahendi alusel maksmisele kuuluva summa tasumine — Ajaline kohaldamine

Kohtuasjas C-185/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Vrhovno sodišče (ülemkohus, Sloveenia) 15. jaanuari 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. aprillil 2015, menetluses

Marjan Kostanjevec

versus

F&S Leasing GmbH,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan (ettekandja) ja D. Šváby,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— F&S Leasing GmbH, esindajad: *odvetnik* M. Rihtar ja *odvetnik* B. Potočan,

— Sloveenia valitsus, esindaja: T. Mihelič Žitko,

— Hispaania valitsus, esindaja: M. J. García-Valdecasas Dorrego,

— Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wilderspin ja M. Žebre,

olles 2. juuni 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: sloveeni.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 5 punkti 1, artikli 6 punkti 3 ja artikli 15 lõiget 1.
- 2 Taotlus on esitatud Marjan Kostanjeveci, kelle elukoht on Sloveenias, ja F&S Leasing GmbH (edaspidi „F&S“), kelle asukoht on Austrias, vahelises vaidluses seoses liisingulepingu täitmata jätmisega.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Määruse nr 44/2001 põhjendusest 2 nähtuvalt on määruse eesmärk siseturu häireteta toimimise huvides kehtestada „sätteid, millega ühtlustatakse eeskirjad kohtualluvuse konflikti kohta tsiviil- ja kaubandusajades ning lihtsustatakse vorminõudeid, et käesoleva määrusega seotud liikmesriikide kohtuotsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine oleks kiire ja lihtne“.
- 4 Määruse põhjendused 11–13 ja 15 on sõnastatud järgmiselt:
 - „(11) Kohtualluvuse eeskirjad peavad olema hästi etteaimatavad ning lähtuma põhimõttest, et tavaliselt on kohtualluvus seotud kostja alalise elukohaga ning seepärast peab kohtualluvus alati olema olema, välja arvatud teatavatel täpselt määratletud juhtudel, kui kohtuvaidluse sisu või osapoolte autonoomia eeldab teistsugust seotust. Selleks et ühiseeskirjad oleksid läbipaistvamad ja et vältida kohtualluvuse konflikte, peab juriidilise isiku alaline asukoht olema autonoomselt määratletud.
 - (12) Lisaks kostja alalisele elukohale peaks kohtualluvusel olema ka muid aluseid, mis toetuksid tihedale seosele kohtu ja menetluse vahel või aitaksid kaasa tõrgeteta õigusemõistmisele.
 - (13) Kindlustus-, tarbija- ja töölepingute puhul tuleks nõrgemat poolt kaitsta soodsamate kohtualluvuse eeskirjadega kui üldised eeskirjad.
- [...]
- (15) Harmoonilise kohtumõistmise huvides tuleb samaaegsete menetluste võimalust võimalikult vähendada ja tagada, et kahes liikmesriigis ei tehta vastuolulisi kohtuotsuseid. [...]“.
- 5 Kõnealuse määrusega kehtestatud kohtualluvuse eeskirjad sisalduvad määruse II peatükis. See peatükk hõlmab muu hulgas 1., 2. ja 4. jagu, mille pealkirjad on vastavalt „Üldsätted“, „Kohtualluvus erandjuhtudel“ ja „Kohtualluvus tarbijalepingute puhul“.
- 6 Määruse nr 44/2001 artikli 2 lõige 1, mis kuulub selle peatüki 1. jakku, on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva määruse kohaselt kaevatakse isikud, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse nende kodakondsusest hoolimata.“
- 7 Määruse artikli 3 lõikes 1, mis asub samuti selles jaos, on sätestatud:

„Isikuid, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, saab teise liikmesriigi kohtusse kaevata üksnes käesoleva peatüki 2.–7. jaos sätestatud korras.“

8 Määruse artikkel 5, mis on esitatud sama peatüki 2. jaos, näeb ette:

„Isiku, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib teises liikmesriigis kaevata:

- 1) a) lepingutega seotud asjades selle paiga kohtusse, kus tuli täita lepingus asjaomane kohustus;
- b) kui ei ole kokku lepitud teisiti, käsitatakse käesoleva sätte kohaldamisel asjaomase kohustuse täitmise kohana:
 - müügi puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt kaubad üle anti või kus need oleks tulnud üle anda,
 - teenuste osutamise puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada;
- c) kui ei kohaldata punkti b, kohaldatakse punkti a;

[...]“.

9 Vastavalt määruse artikli 6 punktile 3, mis samuti asub 2. jaos, võib isiku, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, kaevata ka „vastuhagi puhul, mille aluseks on sama leping või samad asjaolud, mis põhihagi puhul, põhihagi menetlevasse kohtusse“.

10 Määruse nr 44/2001 artikli 15 lõike 1 punktis c, mis asub II peatüki 4. jaos, on ette nähtud:

„Küsimustes, mis on seotud lepinguga, mille isik ehk tarbija on sõlminud oma majandustegevusest või kutsealast sõltumatul eesmärgil, määratakse kohtualluvus kindlaks käesoleva jao alusel, ilma et see mõjutaks artikli 4 ja artikli 5 punkti 5 kohaldamist, kui tegemist on:

[...]

- c) kõigil ülejäänud juhtudel lepinguga, mis on sõlmitud isikuga, kes tegeleb tarbija alalise elukoha liikmesriigis kutse- või äritegevusega või kelle selline tegevus on mis tahes vahenditega suunatud nimetatud liikmesriiki või mitme liikmesriigi hulgas ka nimetatud liikmesriiki, ning kui leping kuulub sellise tegevuse raamesse.“

11 Määruse artiklis 16 on sätestatud:

„1. Tarbija võib alata menetluse teise lepinguosalise vastu selle liikmesriigi kohtutes, kus on nimetatud osalise alaline elukoht, või selle paiga kohtutes, kus on tarbija enese alaline elukoht.

2. Teine lepinguosaline võib alata menetluse tarbija vastu üksnes selle liikmesriigi kohtutes, kus on tarbija alaline elukoht.

3. Käesoleva artikli sätted ei mõjuta õigust esitada vastuhagi kohtusse, kus käesoleva jao kohaselt on lahendamisel põhihagi.“

12 Määruse artikkel 30 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva jao kohaldamisel loetakse menetlus alustatuks:

- 1) kuupäeval, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev dokument või võrdväärne dokument, tingimusel et hageja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokumendid kostjale kätte toimetada; või

- 2) kui dokument tuleb kätte toimetada enne kohtule esitamist, ajal, mil kättetoimetamise eest vastutav asutus selle kätte saab, tingimusel et hageja teeb pärast seda vajaliku, et dokument kohtule esitada.“
- 13 Määruse VI peatükis asuv artikkel 66 „Üleminekusätted“ näeb ette:
- „1. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse üksnes kohtumenetluste suhtes, mis on algatatud pärast määruse jõustumist, ning dokumentide suhtes, mis on ametlikult koostatud või ametlike dokumentidena registreeritud pärast määruse jõustumist.
2. Kui päritoluliikmesriigis oli menetlus algatatud enne käesoleva määruse jõustumist, tunnustatakse ja täidetakse pärast seda kuupäeva tehtud otsuseid siiski III peatüki kohaselt,
- a) kui menetlus oli algatatud päritoluliikmesriigis pärast Brüsseli konventsiooni või Lugano konventsiooni jõustumist nii päritoluliikmesriigis kui ka liikmesriigis, kellele on esitatud taotlus;
- b) kõigil muudel juhtudel, kui kohtualluvuse aluseks olid sätted, mis olid kooskõlas kas II peatüki või otsuse teinud liikmesriigi ja taotlusesaaja liikmesriigi vahel sõlmitud konventsiooniga, mis oli menetluse algatamise hetkel kehtiv.“

Sloveenia õigus

- 14 Zakon o pravdnem postopku (tsiviilkohtumenetluse seadustik) artikkel 183, mis käsitleb vastuhagi, näeb ette:

„Kostja võib kuni põhikohtuasja menetlemise lõpuni esitada samale kohtule vastuhagi:

- 1) kui vastuhagi on põhihagiga seotud või
- 2) kui põhihagi ja vastuhagi ei ole vastuolulised või
- 3) kui vastuhagi nõuab niisuguse õiguse või õigussuhte tuvastamist, mille olemasolu või puudumine mõjutab täielikult või osaliselt otsust põhihagi kohta.

Vastuhagi ei saa esitada, kui vastuhagi on sisuliselt lahendama pädev muu kohus või kui vastuhagi lahendamiseks on ette nähtud muud liiki menetlus.

Vastuhagi võib esitada ka juhul, kui selle peab lahendama sama kohus muus koosseisus.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 15 F&S, kelle asukoht on Austrias, sõlmis 14. jaanuaril 1994 M. Kostanjeveciga liisingulepingu. Kuna lepingu alusel tasumisele kuuluvaid liisingumakseid ei tasutud, nõudis F&S temalt 26. oktoobril 1995 16 692,22 euro suuruse summa tasumist, kusjuures selle täitmise taotluse aluseks oli tõendatud dokument. Vastavalt siseriiklikele õigusnormidele algatati Okrožno sodišče v Ptuj (Ptuj esimese astme kohus, Sloveenia) menetlus selle täitmistaotluse peale M. Kostanjeveci esitatud vastuväite alusel ja täitmistaotluse alusel.
- 16 Viimati nimetatud kohus mõistis 28. aprilli 2004. aasta otsusega M. Kostanjevecilt välja 16 692,22 euro suuruse summa koos lepingujärgse intressi ja menetluskuludega.

- 17 Višje sodišče v Mariboru (Maribori apellatsioonikohus, Sloveenia) 11. aprilli 2006. aasta kohtuotsusega, millega jäeti M. Kostanjeveci apellatsioonkaebus rahuldamata, esimese astme kohtu 28. aprilli 2004. aasta otsus jõustus ja muutus täitmisele pööratavaks.
- 18 M. Kostanjevec esitas selle kohtuotsuse peale eelotsusetaotluse esitanud kohtule Vrhovno sodišče (ülemkohus, Sloveenia) teistmisavalduse. Enne kui see kohus avalduse kohta otsuse tegi, sõlmisid F&S ja M. Kostanjevec 31. juulil 2006 kohtuvälise kokkuleppe, millega nad leppisid kokku, et viimane tasub hiljemalt 30. augustil 2006 põhisumma ehk 16 692,22 eurot ning menetlus- ja täitmiskulud.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tühistas 9. juuli 2008. aasta määrusega Okrožno sodišče v Ptuj (Ptuj esimese astme kohus) 28. aprilli 2004. aasta otsuse ja Višje sodišče v Mariboru (Maribori apellatsioonikohus) 11. aprilli 2006. aasta otsuse ning saatis kohtuasja esimese astme kohtusse tagasi uueks arutamiseks.
- 20 Pärast tagasisaatmist esitas M. Kostanjevec Okrožno sodišče v Ptujule (Ptuj esimese astme kohus) vastuhagi, milles nõudis F&Silt 18 678,45 euro suuruse summa tagasimaksmist, mis vastab selle äriühinguga 31. juulil 2006 sõlmitud kokkuleppe alusel 30. augustil 2006 makstud summale, koos viivisega.
- 21 Asja uuesti arutades jättis Okrožno sodišče v Ptuj (Ptuj esimese astme kohus) 4. novembri 2009. aasta otsusega F&Si maksenõue rahuldamata ja rahaldas M. Kostanjeveci vastuhagi, kuna viimane ei olnud saanud liisingulepingu esemeks olevat asja, mistõttu F&S ei olnud täitnud oma lepingujärgset kohustust asi üle anda.
- 22 F&S esitas selle otsuse peale apellatsioonkaebuse Višje sodišče v Mariborule (Maribori apellatsioonikohus), kes 31. märtsi 2010. aasta otsuses leidis, et M. Kostanjeveci vastuhagi oli vastuvõetamatu, kuna „hagid on vastastikku nii seotud, et välistavad teineteist“. Kohus asus siiski seisukohale, et Sloveenia kohtud on määruse nr 44/2001 artikli 15 lõike 1 punkti b alusel pädevad.
- 23 Viimase kohtuotsuse kohta, mille alusel esimese astme kohtuotsus jõustus, esitati eelotsusetaotluse esitanud kohtule teistmisavaldus küsimuses, kas Sloveenia kohtud on pädevad vastuhagi lahendamaks. F&S leiab, et vastuhagi esitamise tingimused ei ole täidetud ja täidetud ei ole ka tarbijalepingutega seotud vaidlusi käsitlevate sätete kohaldamise tingimused, sest põhikohtuasja vaidluse aluseks ei ole liisinguleping või tarbijaleping, vaid selle ese on alusetul rikastumisel põhinev nõue.
- 24 Neil asjaoludel otsustas Vrhovno sodišče (ülemkohus) menetluse peatada ja esitada järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas mõistet „vastuhagi“ määruse nr 44/2001 artikli 6 punkti 3 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka nõuet, mis on esitatud vastavalt siseriiklikule õigusele vastuhagina pärast seda, kui kostja põhihagi alusel algatatud menetluses tehtud jõustunud ja täitmisele pööratav kohtuotsus teistmismenetluses tühistati ja kohtuasi saadeti esimese astme kohtule uueks arutamiseks, kuid hageja nõuab alusetu rikastumise nõudel põhinevas vastuhagis selle summa tagastamist, mille ta oli kohustatud maksma tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses?
2. Kas määruse nr 44/2001 artikli 15 lõikes 1 sätestatud mõistet „küsimused, mis on seotud lepinguga, mille tarbija on sõlminud“, tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka olukorda, kus tarbija esitab oma hagi, milles ta tugineb alusetust rikastumisest tulenevale nõudele, siseriikliku õiguse tähenduses vastuhagina, mis on seotud põhihagiga, mis puudutab määruse nr 44/2001 nimetatud sätte kohaselt siiski tarbijalepinguga seotud vaidlust, ning milles hageja – tarbija – nõuab selle summa tagastamist, mille ta oli kohustatud maksma (hiljem) tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses, ning seega selle summa tagastamist, mis tuleneb tarbijalepinguga seotud asjast?

3. Kas juhul, kui ülalkirjeldatud olukorras ei ole võimalik määrata kohtualluvust kindlaks vastuhagi puhul kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade ega tarbijalepingute puhul kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade alusel:

a) tuleb määruse nr 44/2001 artikli 5 punktis 1 sätestatud mõistet „lepingutega seotud asjad“ tõlgendada nii, et see hõlmab ka hagi, milles hageja tugineb alusetust rikastumisest tulenevale nõudele, kuid mis on siseriikliku õiguse järgi esitatud vastuhagina kostja – pooltevahelist lepingulist suhet käsitleva – põhihagiga seoses, ning mille puhul on alusetust rikastumisest tuleneva nõude eesmärk selle summa tagastamine, mille hageja oli kohustatud maksma (hiljem) tühistatud kohtuotsuse alusel, mis tehti kostja põhihagi alusel algatatud menetluses, ning seega selle summa tagastamine, mis tuleneb lepinguga seotud asjast;

juhul kui eelmisele küsimusele on võimalik vastata jaatavalt:

b) kas ülalkirjeldatud olukorras tuleb kohtualluvust, mis määratakse määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 1 kohaselt täitmise koha järgi, hinnata nende sätete alusel, mida kohaldatakse alusetust rikastumisest tulenevast nõudest lähtuvate kohustuste täitmisele?“

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

- 25 Euroopa Komisjon väidab oma kirjalikes seisukohtades, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu. Ta meenutab, et määruse nr 44/2001 artikli 66 lõike 1 alusel on määruse sätted kohaldatavad üksnes pärast selle jõustumist algatatud kohtumenetluste suhtes. Sloveenia Vabariigi puhul on need sätted selle liikmesriigi territooriumil seega kohaldatavad alles pärast tema ühinemist Euroopa Liiduga ehk alates 1. maist 2004.
- 26 Komisjon on seisukohal, et kui põhikohtuasjas pooleliolevat menetlust tuleb pidada F&Si 26. oktoobri 1995. aasta sundtäitmistaotluse alusel algatatud menetluse jätkuks, ulatub see ilmselgelt tagasi Sloveenias määruse nr 44/2001 jõustumisest palju varasemale kuupäevale. Määrus on kohaldatav ainult juhul, kui M. Kostanjeveci hagi nõudes tagastada talle summa, mille ta maksis kokkuleppe alusel, mille ta sõlmis F&Siga 31. juulil 2006 kohtuotsuse alusel, mis hiljem tühistati, on omaette „kohtumenetlus“ määruse nr 44/2001 artikli 66 lõike 1 tähenduses.
- 27 Kuid nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 34, tuleb tagastamistaotlus, mis on esitatud algse hagi uue hindamise raames, kuna selle hagi kohta tehtud jõustunud lahend tühistati, kvalifitseerida „kohtumenetluseks“ määruse nr 44/2001 artikli 66 lõike 1 tähenduses.
- 28 Nimelt, kuigi kohtuotsuse seadusjõu põhimõtte rakendamise korra osas võivad liikmesriikide siseriiklikus õiguses kasutatavad lahendused olla erinevad, on see, et vastavalt asjassepuutuvatele siseriiklikele menetlusnormidele on selline lahend jõustunud, piisav, et asuda seisukohale, et hilisem hagi, milles tuginetakse kohtus teise poole vastu alusetust rikastumisest põhinevale õigusele, kuulub mõiste „kohtumenetlus“ alla selle sätte tähenduses.
- 29 Lisaks, mis puudutab määruse nr 44/2001 *ratione temporis* kohaldatavust põhikohtuasjas, siis nähtub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et kõik eelotsusetaotluses esitatud küsimused puudutavad alusetul rikastumisel põhinevat hagi, mille M. Kostanjeveci esitas 2008. aastal, mistõttu kuulub see hagi määruse nr 44/2001 ajaliselt kohaldamisalasse.
- 30 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et eelotsusetaotlus on vastuvõetav.

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 31 Oma esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas määruse nr 44/2001 artikli 6 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega määratud vastuhagi lahendav kohus on pädev lahendama nõuet maksta alusetu rikastumise alusel tagasi summa, mis vastab kohtuvälise kokkuleppe raames kokku lepitud summale, kui see nõue on esitatud samade poolte vahelises uues kohtumenetluses, mis on algatatud pärast lahendi tühistamist, mis tehti nendevahelise esialgse menetluse tulemusel ja mille täitmiseks kohtuväline kokkulepe sõlmiti.
- 32 Sellega seoses tuleb meenutada esiteks, et 13. juuli 1995. aasta otsuse *Danværn Production* (C-341/93, EU:C:1995:239) punktis 12 on Euroopa Kohus mõistet „vastuhagi“ määruse nr 44/2001 artikli 6 punkti 3 tähenduses juba tõlgendanud kui sisuliselt eraldi väljamõistmistootlust hageja kahjuks, millega võib vajaduse korral ka nõuda suuremat summat kui hageja nõutav summa ja seda võib järgnevalt nõuda isegi siis, kui hageja hagi jäetakse rahuldamata.
- 33 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 39, peab vastuhagi olema seega võimalik eraldada hageja taotlusest ja see peab puudutama eraldi väljamõistmist.
- 34 Põhikohtuasja asjaoludel kujutab esialgse lahendi alusel enne selle lahendi tühistamist makstu tagastamise nõue endast liisinguvõtja eraldiseisvat nõuet, mille eesmärk on mõista liisinguandjalt eraldi välja talle alusetult makstu. Selline nõue ei ole seega pelgalt kaitsevahend vastaspoole esitatud maksenõude vastu.
- 35 Teiseks, määruse nr 44/2001 artikli 6 punkt 3 nõuab lisaks, et vastuhagi „aluseks on sama leping või samad asjaolud, mis põhihagi puhul“.
- 36 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 43, tuleb seda väljendit tõlgendada autonoomselt, võttes arvesse määruse nr 44/2001 eesmarke.
- 37 Sellega seoses tuleb märkida, et hea õigusemõistmise huvides on see, et vastuhagi valikuline kohtualluvus võimaldab pooltel sama menetluse käigus ja samas kohtus lahendada kõik oma vastastikused nõuded, millel on ühine alus. Nii välditakse ülemääraseid ja mitmeid menetlusi.
- 38 Põhikohtuasja asjaoludel tuleb alusetu rikastumise alusel esitatud vastuhagi tagastamise nõude aluseks lugeda liisingulepingut, mis oli liisinguandja esialgse nõude alus. Nimelt ei oleks ilma selle lepinguta väidetavat rikastumist vahepeal tühistatud kohtuotsuse alusel makstud summa ulatuses toimunud.
- 39 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et neil asjaoludel on määruse nr 44/2001 artikli 6 punkti 3 tähenduses vastuhagi aluseks alusetu rikastumise alusel saadu tagastamise nõudes põhikohtuasja poolte vahel sõlmitud liisinguleping.
- 40 Eeltoodut arvestades tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse nr 44/2001 artikli 6 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega määratud vastuhagi lahendav kohus on pädev lahendama nõuet maksta alusetu rikastumise alusel tagasi summa, mis vastab kohtuvälise kokkuleppe raames kokku lepitud summale, kui see nõue on esitatud samade poolte vahelises uues kohtumenetluses, mis on algatatud pärast lahendi tühistamist, mis tehti nendevahelise esialgse menetluse tulemusel ja mille täitmiseks kohtuväline kokkulepe sõlmiti.

Teine ja kolmas küsimus

- 41 Kuna vastavalt esimesele küsimusele antud vastusele on määruse nr 44/2001 artikli 6 punktis 3 määratud vastuhagi lahendav kohus põhikohtuasja asjaoludel pädev ja kuna see vastus võimaldab eelotsusetaotluse esitanud kohtul kohtualluvuse kindlaks teha, ei ole teisele ja kolmandale küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

- 42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artikli 6 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega määratud vastuhagi lahendav kohus on pädev lahendama nõuet maksta alusetu rikastumise alusel tagasi summa, mis vastab kohtuvälise kokkuleppe raames kokku lepitud summale, kui see nõue on esitatud samade poolte vahelises uues kohtumenetluses, mis on algatatud pärast lahendi tühistamist, mis tehti nendevahelise esialgse menetluse tulemusel ja mille täitmiseks kohtuväline kokkulepe sõlmiti.

Allkirjad